

til Unionen og alt mulig andet, som er på dagsordenen, og at spørgsmålet om udvidelsen så først kommer engang bagefter.

Og til slut vil jeg blot sige til fru Charlotte Antonsen, som nu igen begynder at tale om de diktaturstater, der var i det sovjetiske imperium: Det var bl.a. medlemmer af mit daværende parti, der var med til her fra Danmark at støtte Solidarnosc i Polen ved bl.a. at sende folk til Polen.

Jeg ved ikke, hvilken indsats fru Charlotte Antonsens parti, Venstre, gjorde i forbindelse med den demokratiske undergrundsbewægelse, der var imod diktaturet i Polen, men jeg ved, at det parti, jeg var medlem af, gjorde en praktisk og konkret indsats og sendte folk til Polen – ikke uden en vis risiko.

Men lad os tage den diskussion ved en anden lejlighed. Jeg synes, det er utrolig plat at føre den i marken i denne sammenhæng.

Peter Duetoft (CD):

Det er nu så befriende at høre hr. Keld Albrechtsen i enhver EU-diskussion, for så ved man da, at der er stabilitet i dansk politik, for lige meget hvad der sker ude i verden, er der ikke meget forskel fra indlæg til indlæg, og det skal hr. Keld Albrechtsen da have tak for.

Og så vil jeg i øvrigt sige tak til de to ministre for oplægget til debatten i dag, for i modsætning til Enhedslisten er jeg enig i, at regeringskonferencen er vigtig, for den er jo en forudsætning for åbningen mod Øst, og den er så igen en forudsætning for et stabilt Europa.

Og så er det selvfølgelig udmærket at se på de danske prioriteringer, og det er en stor del af debatten i dag jo også gået med.

Men, men, men det er vel også vigtigt, at vi overhovedet når til et resultat, og dér er det CD's opfattelse, at Danmark skal spille en formidlende og hjælpsom rolle under forhandlingerne, at vi skal være formidlerne mellem de forskellige grupper og lande. Og vi ved jo, at der er et indbygget modsætningsforhold, idet vi ved, at briterne er mere nationalistiske end andre, og vi ved, at der også er diskussion mellem de sydeuropæiske lande og de nordlige lande om åbningen mod øst, og dér håber vi at Danmark kan spille en katalysatorrolle og dermed være med til at sørge for, at regeringskonferencen når til et godt resultat.

Men et godt resultat dér er jo ikke nok, for et godt resultat kræver jo altså også, at der er en folkelig forståelse, sådan at vi ikke løber ind i et nyt nej, og derfor er CD's melding i dag, at de

politiske spørgsmål, altså hvad man vil på det udenrigspolitiske område, er vigtigere end paragrafferne.

Det er vældig udmærket at snakke om en Mr. eller Mrs. Europe, men det klarer altså ikke problemerne. Kun en samlet forståelse for, at en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er det eneste, der kan skabe stabilitet i Europa, kan virkelig rykke noget.

Og med hensyn til kriminalitetsbekæmpelsen skal vi også tale for en forståelse for, at kun ved hjælp af en fælles indsats kan der gøres noget imod kriminaliteten.

Og på miljøområdet: Lad os afsløre, at EU er miljøvenligt, men at EU af og til bliver bremset af et enkelt land.

Og med hensyn til arbejdsløshedsbekæmpelsen: Hvis vi står sammen, når vi altså til et bedre resultat, end når landene kæmper sig frem enkeltvis.

Og jeg er enig med statsministeren i, at eksempelvis statsstøttediskussionen belærer os om, at statsstøtten er noget meget centralt, for den er et stort problem for os alle sammen.

Fællesskabet skal vise resultater i dagligdagen, for hvis det ikke gør det, og hvis befolkningerne i EU stadig væk tror, at Fællesskabet skal udvikles for Fællesskabets egen skyld, får vi aldrig den folkelige opbakning, der vil kunne føre Europa fremad mod den stabilitet, som vi stræber efter.

Det er i den dagligdags politik, det skal slå igennem, og dér er det vores opfattelse, at Dublintopmødet slog ind på netop den ånd, at Dublintopmødet var meget konkret, og at Dublintopmødet beskæftigede sig med, hvad EU betyder for EU's borgere i dagligdagen, og understregede, at EU drejer sig om en konkret politik – som man så kan være uenig i en gang imellem.

Jeg er eksempelvis ikke vildt begejstret for den Mellemøstendeklaration, der var på Dublintopmødet – og det ved udenrigsministeren også udmærket – for jeg synes, den er for ensidig, for anti-israelsk osv.

Hvornår får vi i øvrigt ratificeret aftalen mellem EU og Israel her i Tinget? Det skulle vi måske også se at få gjort lidt ved.

Men det betyder da ikke lige pludselig, at vi vender EU ryggen, fordi vi er uenige i sådan en udtalelse. Man bliver da ikke anti-EU, fordi der er et enkelt område, hvor man ikke kan få sin vilje, og her er miljøpolitikken jo et af de gode eksempler, for det er jo et af de steder, hvor vi